

Underbilag I.

Afskrift.

København, den 1. Februar 1908.

Undertegnede offentlige Pakhusforretninger i København tillade sig herved at henlede den ærede Komité's Opmærksomhed paa et i Rigsdagen fremlagt Lovforslag om: „Adgang for Københavns Havnevæsen til Ekspropriation af Bolværker m. m. i Københavns Havn“.

Et Eksemplar af Lovforslaget medfølger.

Da vore Forretninger helt eller delvis ere beliggende ved vore private Bolværker, vil en Lov som Forslaget kunne faa den største Betydning for vore Virksomheder, idet disse netop ere baserede paa Beliggenhed ved Bolværk og fuld Disposition over disse. Lovforslaget tilsigter at give Havnevæsenet Magt til at erhverve alle de private Bolværker i Københavns Havn, — uden at der gives de ved Bolværkerne beliggende Virksomheder nogen som helst Garanti for uhindret Benyttelse af Bolværkerne i deres egen Interesse efter Ekspropriationen.

Bolværkerne ere Tilførselskilden til vore Pakhuse. Hvis man fratager os Dispositionen over Bolværket, ere vore Virksomheder hjælpeløst prisgivne. At lade en anden raade over, hvilke Skibe der skulde lægge til der, vilde være noget lignende som at lade en uvedkommende raade over, naar Dampmaskinen i en Fabrik skulde gaa.

Af Bemærkningerne til Lovforslaget ser man, at Havnevæsenet ønsker efterhaanden at erhverve alle de private Bolværker i Havnen, og at det vil fordele Trafikken i denne. Vi tillade os at mene, at saaledes som Fordelingen nu foregaar, sker den, saa godt som overhovedet muligt, efter Groshandelens og Trafikkens Krav, idet Ladningsejerne og Rhederne have en overvejende Indflydelse paa Skibenes Anlægsplads og derved ere i Stand til — til Dels gennem de offentlige Pakhusforretninger — at vælge det mest formaalstjenlige Sted til Losning og Ladning. Importørerne vilde være særdeles uheldigt stillede, hvis de ikke forud kunde sikre sig saavel Anlægsplads som Pakhusrum under eet hos de offentlige Pakhusforretninger. Man tænke sig blot en Ladning Kornvarer eller Foderstoffer blive henlagt af Havnevæsenet paa et Sted, der ikke passer Ladningsejeren, f. Eks. fordi der intet offentligt Pakhus var paa det Sted, — eller hvis Havnevæsenet bestemte, ved hvilket Pakhus Skibet skulde losse, kunde Ladningsejeren maaske ikke blive enig med Pakhusejeren om Losning og Lagring. Pakhusforretningerne maatte opgive Konkurrencen om Ladninger, thi, naar de ikke selv disponerede over Bolværket, kunde de ikke træffe Aftaler med Rhedere eller Ladningsejere om bestemte Ladninger.

Vi vilde ogsaa være udsatte for, at Havnevæsenet ved Bolværkerne udfor vore Pakhuse henlagde Skibe, der ikke passede til vore Forretninger, f. Eks. Ladninger, der slet ikke gik til Pakhus.

Den i Lovforslagets Bemærkninger omtalte Ulempe ved en eventuel dobbelt Betaling af Bolværkspenge, har sikkert kun ringe Betydning. Vi lempe os altid efter